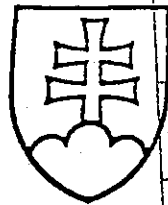

Najvyšší súd
Slovenskej republiky

Rada pre vysielanie a retransmisiu
Nám. SNP 12. 811 06 Bratislava

DOŠLO DŇA: 16. APR. 2002

ČÍSLO: 878

Objekt: 4 Sz 101/01
ECC, 1x col

1/30 dňok
1x RK

9x dňa

400.000,- pokutou

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Hatápku a z členov JUDr. Anežky Kellovej a JUDr. Jozefa Hargaša v právnej veci navrhovateľky Slovenská televízia, Mlynská dolina, Bratislava proti žalovanej Rada pre vysielanie a retransmisiu, Nám. SNP č.12, Bratislava, zastúpenej JUDr. RNDr. Pavlom Kulichom, advokátom, Ružová dolina 8, Bratislave, o opravnom prostriedku navrhovateľa proti rozhodnutiu žalovanej č. RP 70/2001 zo dňa 26.6.2001, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté rozhodnutie žalovanej č. PR 70/2001 zo dňa 26.6.2001 **potvrďuje**.

Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznáva.

Navrhovateľ je povinný zaplatiť súdny poplatok vo výške 2000 Sk na tunajší súd, do 15 dní.

Odôvodnenie:

Žalovaný správny orgán -ďalej len, RADA rozhodnutím uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia vyslovila, že odporkyňa (ďalej len STV), ako vysielateľ zo zákona porušila ust. § 32 ods.12 zák. č. 308/2000 Z.z. a to tým, že v dňoch 1.4., 7.4., 8.4., 5.5., a 6.5.2001, v jednotlivých častiach programu Pokémon odvysielala skrytú reklamu vo forme zámernej prezentácie slovných a obrazových informácií o produktoch – postavičkách pokémonov a vo forme na nákup produktov – pokémonov v záverečnej pesničke za čo jej, podľa ust. § 64 ods. 1 písm. d/ a § 67 ods. 5 písm. a/ zák. uložila pokutu vo výške 400 000 Sk. Súčasne Rada vyslovila, že uložením pokuty nezaniká povinnosť, za porušenie ktorej sa sankcia uložila.

Proti tomuto rozhodnutiu podala STV včas opravný prostriedok. Domáhala sa ním jeho zrušenia ako nezákonného. Uviedla, že ust. § 32 ods. 12 zákona, zakazujúce vysielat' skrytú reklamu neporušila, lebo inkriminovaným programom neboli naplnené pojmové znaky reklamy alebo telenákupu, vymedzené v ust. § 32 ods.13, a takéto účinky ani inak nemohla vyvolať. V pesničke „Gotta catch'em all“, nemožno vidieť výzvu na nákup tovaru ponúkaného v obchodnej sieti, pretože tovar vymenovaný RADOU (samolepky, kartové hry, či plyšové hračky) nie sú v animovanom seriáli predvádzané ani obrazovo ani zvukovo. Dôvodil, že ak by aj bolo pravdivé tvrdenie Rady, že jazykové bariéry sú prekonané, potom

V danej veci bolo nespornou skutočnosťou, že STV je vysielateľkou audiovizuálneho seriálového diela Pokemony, u ktorého v častiach vysielaných v dňoch (1.4., 7.4, 8.4, 5.5, a 6.5) po výzve „Ešte neodchádzajte, nasleduje pesnička!“ odznela pieseň Gotta catch 'em all !, čo v slovenskom jazyku predstavuje „chyt' ich všetkých“.

RADA túto pieseň spolu so slovnými a obrazovými informáciami daného programu považovala za skrytú reklamu, ktorou navrhovateľka ako vysielateľka zo zákona porušila ust. § 32 ods. 12 zák. č. 308/2000 Z.z., o vysielaní a retransmisii (ďalej len zák.) Podľa obsahu rozhodnutia, k tomuto záveru dospela, za úvahy, že slovné spojenie „chyt' ich všetkých“ je slovnou hračkou, pretože pokemony ako virtuálne postavy sa chytiť nedajú, chytiť ich možno len kúpou, zhmotnených a ponúkaných v rôznych variantoch. Spôsob prezentácie pokémonov pre svoju neobvyklosť a špecifickosť podľa neho zanecháva v recipientoch silné pamäťové stopy, ovplyvňuje ich vôľu vlastniť a rozšíriť si zbierku. Predstavovanie je takto propagáciou zberateľskej hry a ďalších produktov.

Pri nespornom skutkovom stave, vzhľadom na obsah opravného prostriedku bolo úlohou súdu posúdiť, či Rada neporušila zákon pri právnom posúdení veci.

Podľa ust. § 32 ods. 3 zák. skrytá reklama a skrytý telenákup na účely tohto zákona je slovná alebo obrazová informácia o tovare, službe, obchodnom mene, ochrannej známke, prípadne o činnostiach výrobcu tovarov alebo poskytovateľa služieb v programe, ak vysielateľ túto informáciu v rámci programu zámerne využíva na reklamné účely, čím môže uviesť verejnosť do omylu o podstate tejto informácie. Táto informácia sa považuje za zámernú najmä vtedy, ak sa uskutočňuje za odplatu.

Aplikácia tohoto ustanovenia (ako všeobecnej definície) na individuálny prípad vyžaduje použitie výkladových pravidiel tak na objasnenie zmyslu a účelu normy ako i individuálneho konkrétneho prípadu. Tento proces má aj hodnotiacu stránku, ktorá je obtiažnejšia vtedy, ak následok treba skúmať z hľadiska zámeru vysielateľa. Ide totiž o vnútorný postoj – vzťah, ktorého priamym dôkazom môže byť len priznanie. Inak ho možno spravidla dokazovať len nepriamo cez okolnosti objektívnej povahy za použitia zásad správneho myslenia a uvažovania.

Súd zastáva názor, že Rada ako správny orgán, ktorému patrí aplikačná právomoc pri výklade citovaného ustanovenia ako aj predmetného programu neprekročila medze správneho uváženia.

Účelom tohto ustanovenia bolo totiž vymedziť informácie, ktoré svojim obsahom účinkujú ako propagácia, hoci nie sú takto označené.

Pri skutočnosti, že súbežne s vysielaním predmetného programu obchodná sieť v rôznych prevedeniach ako obchodný artikel úspešne ponúkala postavičky pokémonov, ich prezentácia spolu so záverečnou pesničkou značí tomu, že takéto účinky mala a zámerné aj sledovala. Zámer vysielateľa ako pojmový znak citovanej normy sa neviaže k získaniu odplaty, ale k následku, ktorý odvysielaním spôsobí. Keď spracovanie programu a v ňom použité výrazové prostriedky smerujú k propagácii, nemožno hovoriť, že ide o náhodné mimovoľné účinky, o ktorých vysielateľ zodpovedajúci za obsah vysielania nevedel alebo nemohol vedieť. Prijatie odplaty za odvysielanie takejto informácie môže byť len jedným z možných dôkazových prostriedkov preukazujúcich zámer. Neprijatie odplaty však nie je dôkazom opaku.